

Cap sur l'école inclusive
en Europe

Erasmus+

DOBRA PRAKTYKA

FESTIWAL UNISOUND

Część modułu/ R

Kontakt : Hochstenbach Catherine

Instytucja : Belgia, Collège Saint-Guibert
Strona internetowa : www.collegedegembloux.be

1 Kontekst

Jedną z głównych przeszkód na drodze do integracji jest strach; strach przed Innym z jego odmiennością, strach przed nieznanym.

W Belgii bariera między światem osób pełnosprawnych a światem osób niepełnosprawnych jest nadal obecna. Choć niektórzy podejmują odpowiednie działania, inni często nie działają wcale. Choć życie osób z niepełnosprawnością wciąż nie jest łatwe, pojawia się coraz więcej inicjatyw mających na celu zmniejszenie przepaści między światem pełno- a niepełnosprawnych, a nawet połączenie tych dwóch światów. Jedną z takich inicjatyw jest omawiany tutaj festiwal Unisound.

2 Cele.

Projekt ten, realizowany w Belgii od 4 lat, ma za swój pierwszy cel zaoferowanie osobom niepełnosprawnym (niezależnie od stopnia niepełnosprawności) doświadczenia festiwalu muzycznego, ponieważ większość innych festiwali nie jest w pełni dostępna dla osób niepełnosprawnych.

Drugim celem jest zgromadzenie na tym samym wydarzeniu osób niepełnosprawnych i innych osób, które nie są niepełnosprawne, w celu wspólnego doświadczenia wyjątkowego, muzycznego festiwalu.

Ten drugi cel, gdy zostanie osiągnięty, przyczynia się silnie do zmniejszenia lęku przed Innym, lęku w obliczu nieznanego (zob. także kartę pt. "Regard sur le Handicap" C Piccinino)

Link: www.unisound.be

Około dwudziestu uczniów z 6. klasy szkoły średniej (17-18 lat) Kolegium Saint Guibert z Gembloix bierze udział w przygotowaniu tego wydarzenia oraz w powitaniu i nadzorowaniu publiczności podczas samego festiwalu. Trzech nauczycieli z klas tych uczniów uczestniczy w całym projekcie, a wychowawca i czwarty nauczyciel uzupełniają zespół podczas przygotowań do festiwalu, w tygodniu poprzedzającym wydarzenie.

Niektórzy ze starszych uczniów odbyli już wcześniej staż w instytucji dla osób niepełnosprawnych, inni nie, ale wszyscy biorą udział w szkoleniu z odpowiednich umiejętności społecznych i wszyscy nauczyli się dostosowywać do różnych grup odbiorców (osoby starsze, dzieci z trudnościami behawioralnymi, dorośli z niepełnosprawnością intelektualną i/lub ruchową, młodzież z autyzmem...). Ten festiwal jest dla nich okazją do:

- wykorzystania nabytych umiejętności i doświadczeń poprzez udział w wydarzeniu, które może również zaspokoić ich towarzyskie aspiracje pozaszkolne (muzyka, imprezy, spotkania,...),
- doświadczenia wydarzenia wraz z różnorodnymi ludźmi; wielu uczniów stwierdziło, że dzięki tym dniom pozbyli się znacznej części obaw związanych ze spotkaniami z osobami niepełnosprawnymi; powiedzieli, że byli zaskoczeni, że można dobrze bawić się z osobami niepełnosprawnymi – zupełnie tak, jak mogliby się bawić z własnymi przyjaciółmi,
- możliwości obserwowania/uczestniczenia w różnych etapach projektowania i przygotowania takiego projektu, uświadamiania sobie, że jest to możliwe, że można zapobiegać niedostępności, że nie jest niezbędne żadne specjalistyczne szkolenie, a większość działań wymaga jedynie dobrej woli,
- możliwości ćwiczenia pracy zespołowej poprzez realizowanie, w podziale na grupy, różnych misji,
- możliwości przyjęcia odpowiedzialności za działania podczas festiwalu, przy jednoczesnym cieszeniu się jego przyjazną atmosferą.

W festiwalu bierze udział wiele rodzin. Infrastruktura, proponowane animacje, scenografia są dostosowane do potrzeb dzieci i osób w każdym wieku. Stanowi to jedną z mocnych stron festiwalu. Bardzo interesujące jest na przykład to, że uczestniczące w imprezie dzieci mogą spotykać się z osobami niepełnosprawnymi – mogą dzięki temu zdać sobie sprawę, że ci ludzie nie są niebezpieczni, że można się z nimi bawić, że także lubią muzykę, imprezy, jedzenie naleśników, puszczanie balonów, malowanie,... są odmienni – to prawda, ale pod wieloma względami są tacy sami, jak inni ludzie. Przede wszystkim zaś nie ma powodu, by się ich bać.

Jest to również okazja dla dzieci do uświadomienia sobie, jak wiele mają szczęście, że nie muszą żyć z niepełnosprawnością. Dzieci przy okazji uczestniczenia w imprezie rozwijają również swoją empatię. Festiwal pomaga promować integrację, zmieniać zachowania przyszłych dorosłych – przyszłych obywateli.

3. Realizacja dobrej praktyki

Przed wydarzeniem:

Na początku ma miejsce pierwsze spotkanie nauczycieli z organizatorami festiwalu w celu ustalenia założeń współpracy.

24 uczniów dzieli się na 3 grupy, każda z nich pracuje nad tematem z nauczycielem (praca zespołowa; nauczyciel pracuje na równi z innymi, nie prowadzi grupy) oraz z członkiem zespołu organizacyjnego:

- Grupa "Media/reklama": zaprojektowanie ulotki, stworzenie listy kontaktów, aby dotrzeć do jak największej liczby osób, które mogą być zainteresowane imprezą, dystrybucja ulotki (dystrybucja wersji papierowej, wysyłanie e-maili), kontakt z lokalnymi stacjami telewizyjnymi, radiowymi.....
- Grupa artystyczna: projekt dekoracji lokalizacji, koncepcja wizualna, budżet, zbadanie zapotrzebowania na materiał (jak najwięcej materiałów z odzysku), koordynacja transportu i instalacji na kilka dni przed festiwalem, reagowanie na sytuacje nieprzewidziane,.....
- Grupa "Upominki i animacje": animacje projektowe przystosowane dla osób z jakimkolwiek rodzajem niepełnosprawności, zaplanowanie sprzętu, przetestowanie animacji, planowanie (wybór rodzaju prezentu, wyszukiwanie sponsorów, tanie drukowanie, zamówienie, odbiór, zarządzanie animacjami i dystrybucja przysmaków podczas festiwalu).

Istnieją inne zadania związane z przygotowaniem tak dużego festiwalu, w którym jednak nasi uczniowie nie biorą udziału (rezerwacja odpowiedniego miejsca, wybór artystów, kontakt z różnymi stowarzyszeniami wspierającymi projekt, poszukiwanie dotacji, zarządzanie sprzętem audio, wynajem samochodu ciężarowego do transportu podium lub namiotów, w których odbywają się określone zajęcia lub służących jako garderoby,.....).

Każda grupa rozdziela zadania poszczególnym członkom grupy. Nie ma jakościowej oceny pracy każdego z uczestników, ale uczniowie mają odpowiednie kompetencje; od efektywności grup zależy ogólne powodzenie imprezy.

Praca jest rozłożona na 8 miesięcy; każda grupa ma swobodę w organizowaniu się na swój własny sposób. Niektórzy po prostu spotykają się, inni kontaktują się ze sobą za pośrednictwem poczty elektronicznej. Osoba z zespołu organizacyjnego odpowiedzialna za daną grupę jest na bieżąco informowana o wykonanej pracy i udziela porad w trakcie całego procesu przygotowawczego.

Podczas festiwalu:

Uczniowie i nauczyciele mają status wolontariusza (umowa o wolontariacie pomiędzy organizatorami a uczestnikami). Obecnych jest także wielu innych wolontariuszy (z organizacji młodzieżowych, spośród osób z zewnątrz, które chcą zaangażować się w projekt i mieć bezpłatny dostęp do festiwalu, a w zamian poświęcić trochę własnego czasu, byłych uczestników...). Wszyscy wolontariusze podpisują swoje umowy 2 miesiące przed festiwalem i określają dostępność, co pozwala organizatorom na zorganizowanie tygodnia przygotowawczego i samego festiwalu.

Organizatorzy z wyprzedzeniem przydzielają każdemu z wolontariuszy role (według przedziału czasowego od jednej do dwóch godzin) spośród następujących zadań: recepcja, animacja stoiska, pomoc w instalacji muzyków, towarzyszenie osobom niepełnosprawnym w sanitariatach,... Dzięki temu każdy dokładnie wie, gdzie i kiedy powinien być. Organizacja ta jest bardzo ważna dla powodzenia imprezy. Stanowiska pracy zajmowane przez wolontariuszy są zróżnicowane, tak aby dzień mijał ciekawie i aby nikt nie musiał całego dnia spędzić na jednym, trudnym stanowisku wymagającym więcej wysiłku fizycznego.

Po festiwalu:

W kolejnych dniach po zakończeniu festiwalu zespół organizacyjny i wolontariusz sprzątają. Uwaga: nauczyciele nie odbywają specjalnego szkolenia, by móc towarzyszyć uczniom; niektórzy z nich już wcześniej współpracowali przy tego typu wydarzeniach, inni nie. Nie ma żadnych warunków wstępnych. Jeśli chodzi o uczniów, to sporo nauki odbywa się w oparciu o doświadczenie samego projektu. Organizatorzy biorą pod uwagę umiejętności każdego z uczestników, organizując zadania do wykonania przez danego wolontariusza.

4. Ewaluacja działań :

Ocena samego festiwalu jest zasadniczo przeprowadzana przez zespół organizacyjny, który uwzględnia takie kryteria, jak: liczba uczestników - odsetek uczestników niepełnosprawnych/niepełnosprawnych – łatwa mobilność na miejscu w zależności od liczby uczestników festiwalu; Jakie problemy napotkali/jak sobie z nimi poradzili? Czy działania były skuteczne? (na podstawie relacji wolontariuszy, którzy realizowali działania)? komentarze od uczestników festiwalu (poprzez portale społecznościowe, e-maile, listy, wyrażone ustnie podczas festiwalu,...)? komentarze artystów. Czy napoje/wyżywienie były oferowane w wystarczającej ilości ?.....

Ocena udziału naszych uczniów odbywa się w dwóch etapach;

- ocena przekazywana przez samego ucznia (wyzwania, które podjąłeś/podjęłaś, niepewność, której doświadczyłeś/aś, pozytywne doświadczenia, momenty dumy, wnioski, które wyciągnąłeś pod kątem ew. przyszłych projektów tego typu).
- ocena ze strony nauczycieli i zespołu organizacyjnego; pozytywne aspekty współpracy, trudności, itp.... co nadaje się do powtórzenia? a co do poprawy?

5 Perspektywy.

Uważamy, że to właśnie takie wydarzenia będą miały rzeczywisty wpływ na integrację w społeczeństwie.

W ramach festiwalu nie zmusza się nikogo do niczego i nic się nie narzuca; nie ma teoretycznego dyskursu, w którym prosi się ludzi, by zmienili swoje nawyki lub przezwyciężyli swoje lęki, lecz mamy tu do czynienia raczej z przyjemnym doświadczeniem przeżywanym i współdzielonym przez różne osoby, dającym każdemu możliwość pójścia własną drogą, kwestionowania własnych wyobrażeń i poszerzania zakresu własnego "człowieczeństwa".

